Mizah

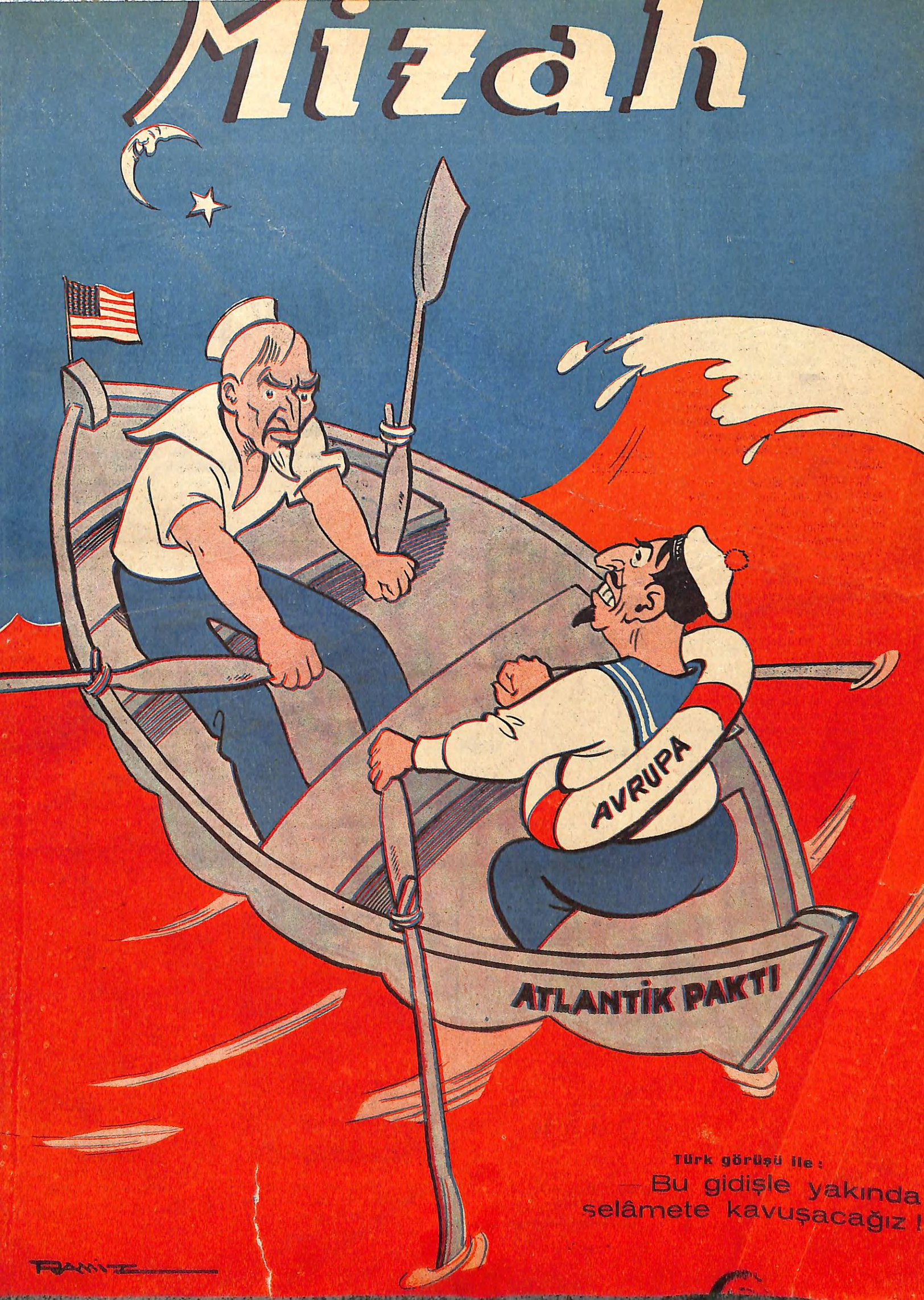

Türk görüşü ile :

— Bu gidişle yakında selâmete kavuşacağız !

Anlayana

Mantarlar

Tevekkeli görünüşe aldanma dememişler! Sakin sakin, hanım hanımcık durduğu yerde içinden kıza köpüre nihayet kaynar hale geliyor ve birdenbire patlayıveriyorlar. Hem, dışarıdan bakılınca, içinde ne olduğu, ne zaman patlıyacağı; hattâ neden patladığı belli olmuyor bile... Yalnız, hiç ummadığınız bir anda, yeri göğü sarsarak birdenbire patlayıveriyorlar. O aralık kimin yıldızı parlaksa, civarda bulunsun ve en kısa yoldan Mevlâsına kavuşsun!

Acaba orman işlerindeki yolsuzluğa mı içerlediler? Almanyanın tütün almaktan vazgeçmesine mi? İrticaın hortlayışına mı? Mes'ullerin soldan geri edişine mi? Neye? Neden patlasınlar?

Şu İzmir, her zaman bir kaynaşma yeri olmuştur. İçten içe kaynar ve günün birinde patlar. İttihat ve Terakkıyı kuranlar Selâniğe İzmirden göç etmediler mi? Demokrasiyi kuranlar Halk Partisi saltanatına ilk defa İzmirde meydan okumadılar mı? Hattâ Atatürk'e suikast etmeğe kalkışanlar bile İzmirde bunu tertiplediler ve mahut Menemen hâdisesi de yine o havalide oldu...

E... İnsanları barut gibiyken, İzmir anbarlarında içi hakikî barutla dolu olarak pinekleyen zavallı mantarların kabahati ne idi? Hiç İzmirin ateşine barut mu dayanır? Elbette onlar da ikide bir patır patır patlıyorlar. Hattâ bazan İzmire varmadan, şu Çorum faciasında olduğu gibi, anbardayken ateş alıyorlar. Sebep? İzmire gitmek!

Hulâsa, İzmirde bir hassa var ki pamuğu barut haine koyuyor ve barutu da durduğu yerde ateşliyor.

Bize kalırsa bu işte Rabbani bir işaret var. Hükûmet bundan ibret almalı ve İzmir bölgesini memnu mıntaka ilân etmeli. Gerçi patlayan mantarın gürültüsü biraz kuru gürültüdür ama, mantar olursa... Mantara dahi ehememmiyet vermemek, bir nevi mantara basmak demektir. İyisi mi, bugün mantar patlatan sebeplerin, yarın insanın başına kabak patlatacağını da hesaba katmalı ve işleri ona göre ayarlamalı!

Ecnebi Karikatürleri

Hakem — Sıkı vurma ha, gebertirim!

— Bacaklarınızı sigorta ederiz ama uzun etek giymek şartile.

— Sabret sevgilim, şu nikâh işi bitsin; hemen geliyorum!

Müşteri — İçindekini de beraber mi satıyorsunuz?

SAYI: 249

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Sucuoğlu Matbaası - İstanbul

Çiçekle bilgi ve sanat birleşince

Şükûfe

İtriyatı vücuda gelir.

Sirkeci, Hüdavendigâr caddesi
Şükûfe İtriyat Deposu

Hem sıhhi, hem hoş bir koku bırakan en güzel yerli diş macunudur.

Minicik Hikâye

Sürat Asrı

Hayrı Dolu, zengin bir tüccardı. Bu zamanda zengin bir tüccar ne demekir, bilirsiniz: Parayı nasıl kazandığı belli olmıyan, işleri tıkırında gittiği halde en karışık çebir meselelerinden daha çapraşık; ne yaptığına, ne ettiğine akıl, sır ermez; kasasına her taraftan oluk gibi para akar bir adam! Yine bu zamanda zengin bir tüccar nasıl yaşar, bilirsiniz: Hesapsız para sarfeder görünür ama, gaye hesaplıdır. Her zaman en lüks yerlerde görünür ama, sadece görünür. Çifte çifte metresleri var sanılır ama, sadece sanılır vesaire vesaire...

Hayrı Dolu'nun, bu umumî tasnife büsbütün uymak üzere bir de oğlu vardı. Ama ne oğlan... darısı dost başına... şer mi şer! Lânetin biri... Bütün Beyoğluna yaka silktirmişti. Kaç kere randevu evinde basıldı. Kaç kere Necip Fazıl gibi, kumarhanelerde yakalandı. Kaç kere onun bunun taarruzuna uğradı... Hep kadın yüzünden...

İsmail Dolu'yu ikide bir babasına şikâyete gelirler, adamcağız, o kadar mühim (!) meşguliyetleri arasında bir de bu koca veletle uğraşmak zoru karşısında bırakıldığına söve saya oğlunu aratır; bir delikte buldurarak arasıra haşlardı.

Yine günün birinde Hayri Dolu, oğlunu sorguya çekmeğe hazırlanmıştı. Çağırttı. Gayet sert olduğuna şüphe edilemiyecek bir ifadeyle sordu:

— Ulan velet; işittim ama, inanamadım. Sen burada Müjgânla nişanlı iken Ankarada bir kıza daha söz vermişsin! Bir de Bursada böyle bir sözlün varmış. Nasıl beceriyorsun bu işleri?

Oğlan sırıta sırıta cevap verdi:

— Kolay baba!. Otomobilim var!

★

Hayrı Dolu, ertesi gün bir otomobil aldı.

KONTİYA

EDUARDO BİANCO

Caz Orkestrası
Bu akşam
Saray Sineması salonunda
konserlerine başlıyor!

Cilt 10; Sayı 249 FIYATI 25 KURUŞ 13 Nisan 1951

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta Kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

İngilere ve Fransa Türkiyenin Atlantik paktına girmesini istememişler..

Müşteri — Dayanıklı mı?

Tezgâhtar — Pek garanti değildir!

BAŞKÖŞEDEN

Sırayla...

Muhalefetin veya sonradan muhalefete başlamışların tenkitleri bizi güldürüyor. Bilmem, size ne tesir yapıyor? Belki hassasiyetiniz daha ziyadedir de oturup hüngür hüngür ağlarsınız; orasına karışmam.

Ne gibi tenkitler meselâ? Bana kalırsa misale bile hacet yok. Hepsi! Ama mutlaka misal istiyorsanız bir iki örnek zikredelim:

Meselâ diyorlar ki, hükûmet her işi durdurmalı, evvelâ filânca hayatî mevzuu halletmelidir! Eh... etmelidir tabii. Ama, şu veya bu önemli mevzuu halledeceğiz diye bütün önemsiz sanılan işler ne olacak? Mayna mı?

Devri sabıkta pek hoş bir imtihan fıkrası vardır. İhtimal siz de bilirsiniz ya.. Sırası geldiği için kaydediyorum:

Mektebi Bahriyenin (şimdiki Deniz Harp Okulu) sene sonundaki mezuniyet imtihanlarındayız. Mümeyyiz heyeti (lâteşbih şimdiki ayırtmanlar) koca koca sırmalı apoletli donanma kumandanları, amiraller falan filân.. Çıngırak çalınıyor, bir talebe giriyor. Zabit namzedine (bir zamanlar da bunlara yarsubay denildiydi ya!). Mümeyyizlerden biri soruyor:

— Söyle bakayım evlâdım. Sen kumandan gemisindesin. Birdenbire karşıdan bir düşman zırhlısı göründü. Ne yaparsın?

Çocuk; maşallah, ateş gibi.. Hemen cevabı yapıştırıyor:

— Derhal gemime harp nizamı verir, ateş açarım!

Süpürge sakallı mümeyyiz acıyarak başını sallıyor:

— Oldu mu ya.. Oldu mu ya.. Evvelâ şöyle sağlam bir demir atacak, ondan sonra ateş açacaktın. Daha isabetli olurdu!

İşte bizim muhaliflerin tavsiye ettikleri ateş şekli! Evvelâ demirleyecek, sonra ateş açacaksınız!

— Mizahçı —

Her Hafta Bir Tanesi :

Sudan Ucuz Evler !

Gazetelerin her sahifesinde koca koca ilânlar: Bankamıza elli lira yatıranlar arasında piyango çekilerek kazanana on ev; beş köşk; dayalı döşeli bir apartıman verilecektir; vesaire...

Tevekkeli bir zamanlar mahallebici dükkânından; bir zamanlar da ayakta bira satan mezecilerden yeçilmiyen Beyoğlunun istiklâl caddesi şimdi aynalı maynalı, cicili bicili banka şubelerile doldu!

Hani bir bankanın aklına gelip «ayda on lira yatıranlar arasında kura çekilerek kazananlara az kira ile ev buluyoruz» diye ilân ese hem banka sevinir, hem müşteri, hem de sevimli Valimiz Fahrettin Kerim!

Diplomaside İnkılâp !

Şu bizim Demokratlar diplomat olamıyacaklar vesselâm! Zorla değil ya? Kabiliyet yok adamlarda. Her fırsatta nasihat ettik; anlatmağa uğraştık: Politika hayatında muvaffak olmak için siyaset lâzım. Diplomatlık lâzım, diye...

Ama nerede? Kellim kellim lâ yenfa'! Lâf anlayan beri gelsin! Derdini anlatabilene ne mutlu?

Hayır... Şu bizim Demokratlar o kadar vurdum duymaz değildiler. Galiba diplomaside inkılâp yapmak istiyorlar. Ama, Altı Ok, galiba C. H. P- nin inhisarındaydı ve inkılâpçılık da onların vasıflarıydı!. Ne olacak şimdi?

Böyle giderse; iktidarı kaybedeceklerine şüphe yok! Çünkü diplomat değiller. Çünkü hakikatleri olduğu gibi söylemeyi doğruluk zannediyorlar. Ayol, ona doğruluk değil, direklik derler. Baksanıza, siyasette hepinizin ağabeyisi olan C. H. P; nasıl otuz yıl bu milletin başında kaldı? Becerikliliğile mi? Halkı memnun ve bahtiyar eden icraatile mi? Ne münasebet! Sadece diplomatlıklarile...

Evvelâ; onların dillerinin kemiği vardı: Söylemek isteseler de, mafsalsız bir kemiği olan dilleri dönmez, istediklerini söyleyemezlerdi. Onlar sadece bağırırlardı. Koro halinde bağırırlardı. Hem; gözleri başkanlarının parmağında idi. Başkan parmağını kaldırınca hep birden bağırmağa başlarlar; indirince hep birden susarlardı. Ama neye bağırırlar, neye susarlardı? Onu kendileri bilmez, başkanları bilirdi. Esas bağırmak veya susmaktı. Zart, zurt, cart, curt; ondan sonra tıss!

İşte diplomatlık budur. Halbuki Demokratlar öyle mi yapıyorlar? Her biri yüksek şahsi efkârını avaz avaz, yerli yersiz ilân ediyor. Böyle olunca da şahsiyet farkından doğan köşeler, zaviyeler, ihtilâflar sırıtıyor. Al sana Partide insicamsızlık töhmeti!

Diplomat Halk Partililer hiç konuşmazlardı demiyorum. Onların da konuşanları vardı. Konuşanları vardı ya... Ne konuşurlardı? Anlayabilene aşkolsun! Onların bütün hüneri çuval çuval lâkırdı söyleyip bir tek fikir dahi beyan etmemiş olmaktaydı. İşte diplomatlık budur! Meselâ «bu mevzuda alâkalı bakanlıkla yaptığımız sıkı temaslar sonunda meselenin hakikî mahiyeti eldeki bütün malûmatı nakzeder görünen neticelerle herkesi hayrette bırakacak zannolunurken maalesef bütün dedikoduları; sızan rivayetleri yalana çıkaran bir edâ ve müedda ile tenevvür eder şekilde tecelli etmeğe doğru kuvvetli adımlar atıldığı hakikatini bize ifşâ etmek vâdini veriyorsa da...» derlerdi ki bununla ne demek istediklerini en usta polis hafiyesi dahi halledemezdi!

Usta diplomatlar; siyaset kurtları sade vâdederler ve vâatlerini o kadar uzun müddet vâat halinde tutarlardı ki siz, nihayet onların bu hususta ki vefakârlıklarına hayran olur ve işin halledilip edilmemiş olması, bu parlak dikkat karşısında bütün ehemmiyetini kaybederdi!

Halbuki Demokratlar böyle mi ya? Bir kere her şeyi dobra dobra söylüyorlar. Ondan sonra da söylediklerini ille tahakkuk ettireceğiz diye uğraşarak başlarına iş açıyorlar. Çünkü en basit bir vâdi yerine getirmek, en küçük bir meseleyi halletmek bile yüzlerce kanunun talimatın değiştirilmesine, binaen aleyh çok uzun bir zaman ve çalışmaya muhtaçtır. Bu yüzden ter burunlarından sızıyor ve işleri çabuk intaç edememek durumuna düşüyorlar. Sorarım size, diplomatlık bunun neresinde? Diplomaside inkılâp ha? Şaşarım akıllarına!

— Kâtip —

Yazısız facia!

— Bahar gelince insanın kanı kaynıyor..
— Ah.. Bir iki odun bulsam ben de kaynatacağım!

KİNİNLİ
GRİPİN
NECİP AKAR
BAŞ. DİŞ. NEZLE. ADALE. SİNİR
ROMATİZMA ve bütün ağrılara karşı
GÜNDE 3 KAŞE ALINABİLİR.

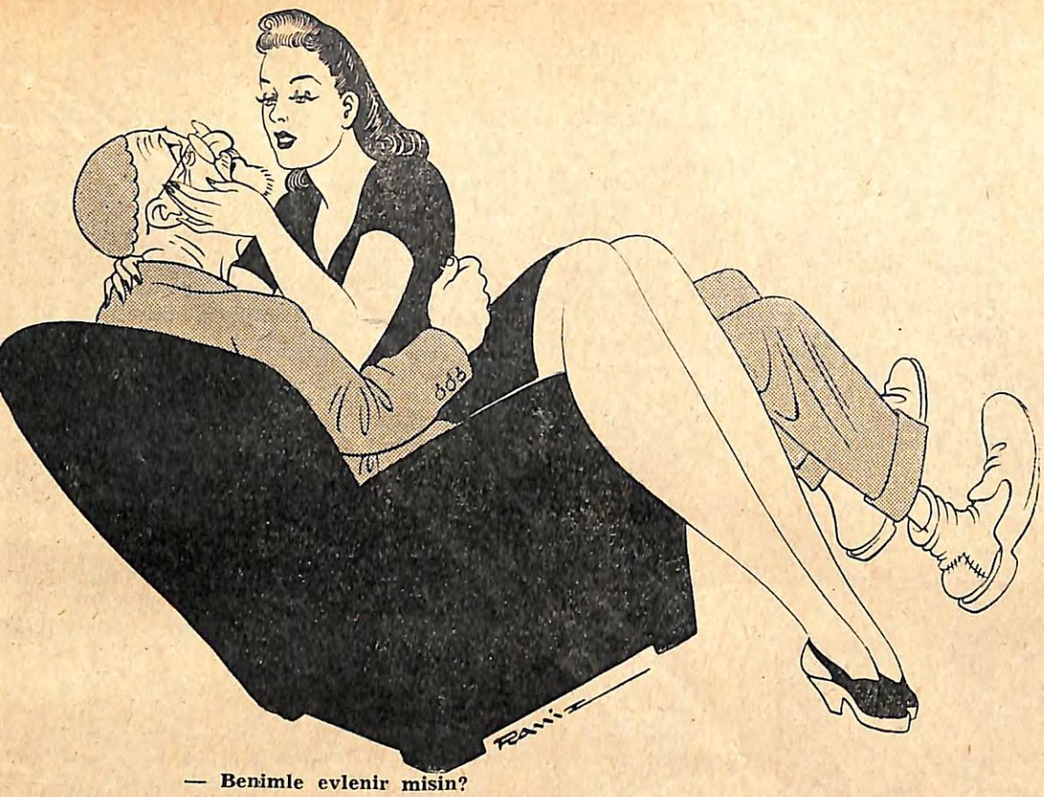

— Benimle evlenir misin?
— Sen yeni emeklilerdensin, hattâ apartımanlanırım bile!

TEDBİRLİ

Kendini beğenmişliği ile meş hur bir aktörümüz geçen gün Ertuğrul Muhsine marifetini an latıyordu:

— ... öyle ki, üstadım, seyircilerin hepsini sandalyelerine mıhladım...

Üstad hayretle baktı:

— Ya! İyi akletmişsin!

MUCİZE!

Ahmetle Mehmet Selmadan bahsediyorlardı:

— Eskiden sırık gibi, kazulet bir şeydi. Şimdi uzun boylu, endamlı bir kız oldu, değil mi?

— Evet; babasından kalan miras sayesinde.

Tek Keramet

Senâkârî der Vasf - ı Sivrihisârî

Küser biraz dokunsan bir siyâsî recüle,
Elle dokunmuş gibi henüz açmış bir güle.

Yalnız bana küsmeyi geçirmezler hatırdan,
Nasıl düşman göziyle bakmazsa gül bülbüle.

Onların nazı gibi benim de nazım geçer,
Yıllar var ki yol aldık biz gönülden gönüle.

Misâl diye alalım Âbidin Potoğlunu;
Kabil mi, şeker sözüm ona biber görüle?

Neden Potoğlu derler ağamız Âbidine,
Teyellerken her potu siyasî bir förmüle?

Pot kırar mıydı, bilmem, kırmaz mıydı babası;
Oğlunun kırdıkları tesir etmez basküle!

Biçerli Hasan bilir bilse işin aslını;
Osman Senâiyi de almalı teemmüle.

Yabancı dostlarını birer kahveyle savar;
Hemşerisi gelince; nargile, çubuk, lüle..

Briç üstadı sanır ustasını bilmiyen;
Çamlıbelden aldığı dersi verir Bingüle.

Burnu biraz havada olduğundan, sanırım,
Nezlesi sürüp gider ağustostan eylüle.

Potoğlu meşk eridir. Demirelli aşk eri;
İkisi bir arada kocasın güle güle!

Deli Ozan

— Müfettiş lokantalarda yemekleri mi tetkik ediyor?
— Hayır, müşteri porsiyonlarda yemek arıyor!

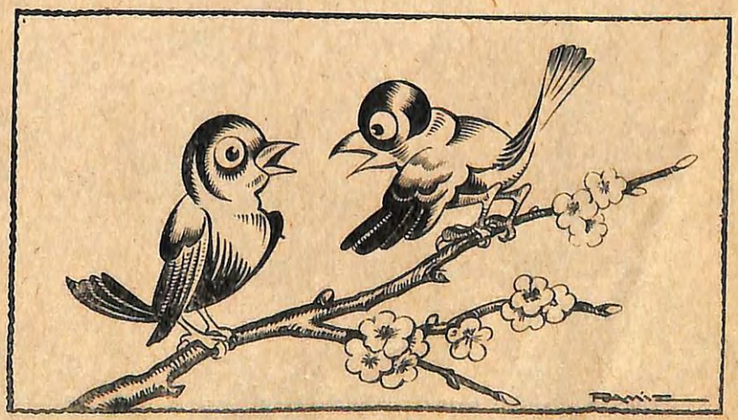

— Geçen sene de bu zamanlar bir hayli öttük ama, hâlâ iyi bir yere konamadık!

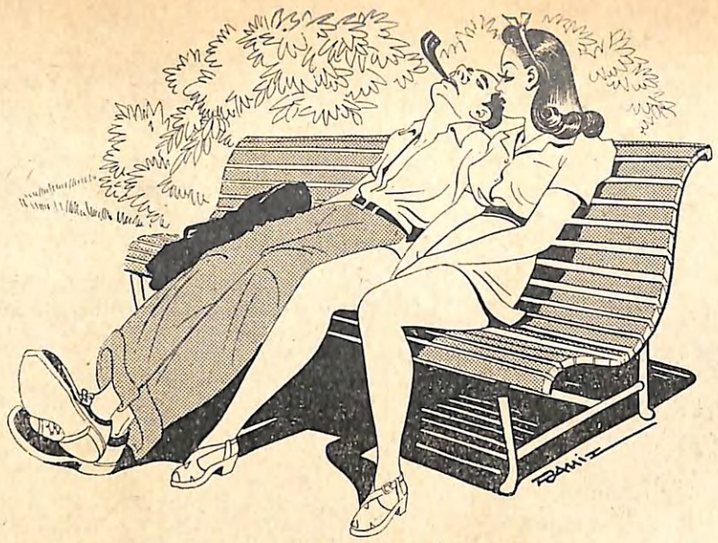

— Mektep kaçaklarını yakalıyorlarmış!
— Merak etme, ben onları bırakmam, daha evvel yakalarım!

— Partiler anlaşıyorlarmış..
— İktidarda olsan, ben de seninle anlaşırdım!

— Yaz: «Vaziyetim bozuk! Vereceğimi verecek iktidarda değilim. Hattâ daktiloma bile hesabını görüp yol vermek lâzımken veremiyorum!»

Ahlâk Kongresi Zabıtları

(Ankarada bir terbiye ve ahlâk kongresi toplanıyor. Bu kongrenin gizli zabıtlarını çaldırdık. Malûm ya, şimdi moda oldu. Gayeye varmak için her vasıta meşru! Bu zabıtların sizi de ilgilendirecek bir kısmını neşretmeyi eğlenceli bulduk:)

Başkan — Kanunun dışına çıkmayın arkadaşlar. Hassaten rica ederim.

Bir delege — Konu kaldı mı ki dışına çıkalım?

Başkan — Burada ahlâk konusunu münakaşa etmek üzere toplandık.

Bir delege — Münakaşa ahlâki konusunu mu?

Diğeri — Hayır. Memleket ahlâkı!

Diğer biri — Söz istiyorum muhterem başkan!

Muhterem başkan — Söz, sayın Urfa delegesinin!

Sayın Urfa delegesi — Pek sayın arkadaşlar! Malûmdur ki yani bilindiği gibi türlü türlü ahlâk vardır. Din ahlâkı, siyasî ahlâk; vatandaş ahlâkı; ticaret ahlâkı.. Biz bunlardan hangi mevzu üzerinde konuşacağımızı tayin etmeliyiz.

Bir delege — Memlekette ticaret ahlâkı diye bir şey kalmadığı için bunun bahse değer tarafı yoktur.

Sayın Urfa delegesi — Doğru. O halde siyasî ahlâktan bahsedelim.

Başkan — Usule dair konuşacağım. Toplantımız gayri siyasidir.

Bir delege — Bilâkis; bu konuyu örtbas etmekle siyaset yapıyorsunuz.

Malatya delegesi — Arkadaşlar; nafile nefes tüketmeyin.. Memlekette ticaret ahlâkı yoktur da sanki siyaset ahlâkı var mıdır? İşte bir çok vatandaşlar siyasi ahlâkı da ticaret ahlâkı şekline soktular.

Başkan — (Çıngırağı çalarak) müzakereyi beş dakika tatil ediyorum. Siyaset bizim mevzuumuzun dışındadır. Biz buraya terbiye ve ahlâk meselelerini konuşmağa geldik.

(Beş dakika ara)

Başkan — Oturumu açıyorum. Söz isteyen var mı?

Sayın Urfa delegesi — Geriye din ahlâkı kalıyor. Bu mevzuu müzakere edelim.

Bakanlık mümessili — Olmaz. O işle bakanlığımız meşguldür.

Başkan — Arkadaşlar! Hepimiz Türk vatandaşıyız ama, hepimiz dindar değiliz. Onun için, gelin biz yine vatandaş ahlâkı, millî ahlâk üzerinde tartışmalarımıza devam edelim.

Bakanlık mümessili — Olamaz. Siz bu dâvayı ele alırsanız sonra bakanlığımıza ne iş kalır?

Başkan — (Kendinden geçerek) E..y? Ne olacak yani?

Sayın Urfa delegesi — Bir nokta daha var. İstanbula tahsile gönderdiğimiz çocuklarımız orada zındık oluyor. Bizim özene bezene verdiğimiz terbiye ve ahlâkı kaybediyorlar. Bugün yeni yetişen nesil ahlâkî kayıtlardan uzak bir nesildir. Bunu münakaşa edelim.

Başkan — Pekâlâ. Bu mevzuda söz isteyen var mı?

Bir delege — Bendeniz usule dair konuşacağım. Bu mevzuun münakaşa edilmesi demokrasi terbiyesile kabili telif değildir. Çocuklarımızın ahlâksızlığını iddia etmek onlara iyi birer ahlâk örneği vermediğimizi isbat etmek demektir. Sorarım size arkadaşlar; biz ahlâksız mıyız?

Herkes curcuna halinde — Hayır, asla!

Ayni delege — O halde bundan vazgeçelim.

Başkan — İyi, hoş, ama biz buraya ahlâk mevzuunu münakaşa etmek için toplanmadık mı?

Ayni delege — Evet.

Başkan — O halde?

Ayni delege — Muhterem başkan. Bendeniz bütün ömrümü kongrelerde geçirdim. Bu gibi toplantıların inceliklerini haddim olmayarak öğrendim. Simdi hemen bir tâli komisyon seçelim. Bu raportörler komisyonu kongrenin münakaşa edemediği meseleleri...

Bir ses — Biz bir şey münakaşa etmedik ki...

Başkan — Amma etmedik sabahanberi ediyoruz ya işte!

Eski delege devamla — Meseleleri bir rapor halinde hazırlasın! Bu raporu bakanlığa ve bir suretini basına verelim. Ondan sonra...

Başkan — Sonrası malûm. Büyüklere tâzim telgrafları...

Bir ses — Geri kalan üç gün ne yapacağız?

Başkan — Tâli komisyon üç gün çalışacak ya işte? Ne dersiniz arkadaşlar?

Sesler — Muvafık, muvafık!

(Teklif alkışlar arasında kabul edilir ve tâli komisyon seçimine geçilir.)

— Muhabir —

Kumar oynatanlar arasında:

— İki ayda 3000 paket iskambil kâğıdı satılmış..
— Desene Kızılay'a çalışmışız!

Meyva zamanı!

AZAR

Hanımefendi, manavda portakal beğenirken köpeği elmaları yalamaya başlamıştı. Manav kızgın kızg bakınca hanımefendi de o tarafa atfı nazar lûtfunda bulundular ve ûfinolarını paylâdılar:

— Ne yapıyorûsûun, Pomponi! Çekil bakayım! O elmalar yıkaûnmamıûş!

TEŞVİK

Ameliyat olmaya karar veremiyen hasta, doktora sordu:

— Çok ıztırap çekecek miyim acaba?

— Hayır, siz çekmezsiniz. Fakat benim çekeceğnm muhakkak.

— Neden?

— Zira bu ameliyatta kurtuluş ümidi yüzde ikidir...

BALLI

Leylâ ile Neclâ Süheylânın

Leylâ ile Neclâ Süheylânın kocasından boşanmasını konuşuyorlardı:

— Demek bir iki ay mesut olacaklar.

— Neden?

— Öyle ya, evenme gibi boşanmanın da balayı vardır...

OLAĞAN

Bir meraklı, Dr. Hilmi Ülgene sordu:

— İnsanın deli olduğu halde farkına varmadığı olur mu hiç?

Doktor:

— Olur, dedi. Eğer evli ise.

Maksud ü murâd Çamlıbelden Evsâf - ı hamide - i Ozan'dır !

Aşüfte vü bikarâar gönlüm Bâziçe-i intizâar gönlüm
Ahır yine inkisâr gönlüm Haktan sana genc-i şâygândır

★

Gam mülküne pâdşâah sensin Gencine-i âh ü vâah sensin
Volkanlara şâhrâah sensin Yandır bizi âteşinde yandır

★

Farûûk olunca âteş-efrûz Yaksın bizi berk-ı hanümansûz
Her gün onun ateşiyle nev'ûz Her zerrede sûreti ıyandır

★

Şevk ile gelince yâde ol fem Afâk-ı hayâle sardı matem
Göklerde makaam tuttuğum dem Üftâdesi olduğum zamandır

★

Gözler dikilince yâl ü bâle Etrafına oldu câân hâle
Almaz hele binevâyı kaale Bilmem kime vaslı râyegândır

★

Her nüktesi gûş-i câne mengûş Her fıkrası levhi dilde menkuş
Bir harfi kılursa cânı b'huş Bir taze nevası kuut-ı candır

★

İklîm-i sühande mîr-i mîran İnşâda şehenşeh-i debiran
Hakkiyle beyan eder ki pîran Fermandih-i kişver-i beyandır

★

Geldikte o yâr-i gaar yâda Birden görünür Kerîmzâde
Hoş-ser yıkılırsa elde bâde Farûûk başında sâyebandır

★

Haklarsa Ünal'ı, pehlevanı Doktorla çıkartıyor ziyanı
Oğmekte bir öyle kahramanı Emmiyle Potoğlu yekzebandır

★

Birden dile geldi dildeki râz Hasretle beyâna kıldım âgaaz
Bir gün denilir ki ey şeh-i nâz Hüsnü'yle Mükerrem'in Yamandır Küfrî

Yolcu Yolunda Gerek!

Söylendiğine göre, İzmirde bir kumarbaz yakalanmış. Bir de bakmışlar ki cebinde «Büyük Doğu!» Sabık şairin izinde yürüdüğü anlaşılan bu sanat hayranı, anlaşılan sanatın kumarla ilgili cihetine hayran...

Eh... Bundan sonra kumarhaneleri basacak olan zabıta memurlarına kolaylık sağlandı demektir: Mahut mecmuanın izini kollamak... Nerede bir Büyük Doğu görürlerse bir baskın, tamam... Fişler, paralar; elle konulmuş gibi ele geçecek.

Tevekkeli yolcu yolunda gerek dememişler!.

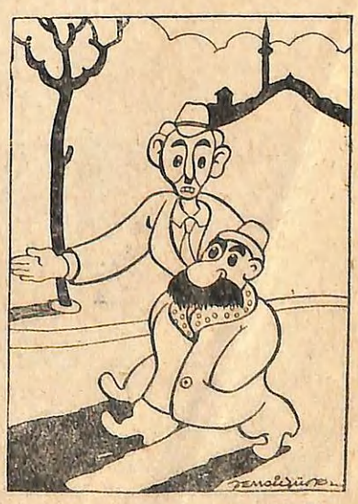

— Bu sene nerede yazlıyacaksın?

— Bu gidişle sadece ayazlıyacağım galiba!

TANIDIKLAR ANSİKLOPEDİSİ

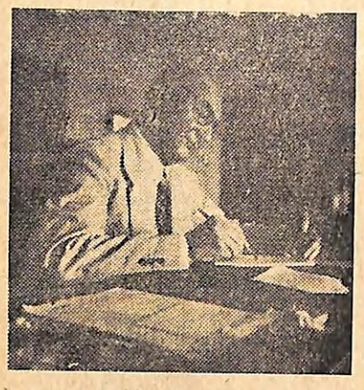

Abidin Daver masa başında donanmasını idare ederken..

DAVAR, Abidin — (Sabık Abidin Daver, emekli sivil amiral ve Cumhuriyet gazetesinde .....). İstanbulda doğma büyüme olduğu halde İstanbul hemşerileri cemiyetine dahil değildir. Sivil amiral şöhretine sahip olduğu halde yüzme bilmez.

Abidin Daver ilk tahsilini Sultanahmette, denize nazır Cevri Kalfa mektebinde yaptığı için bir daha ömründe cevir, cefa ve meşakkat nedir bilmedi. Adı «Terakki» ile biten ne kadar mektep varsa hepsini dolaştı ve elhak terakki etti.

Ha... Az kalsın unutuyorduk. Güzel sanatlar akademisine de devam etti. Onun için, Türkiyede yapılan bütün güzellik müsabakasında hanımları ölçüp biçen jüri heyetlerinde ona da tesadüf edilir.

Üstad rihayet belediye neşriyat müdürlüğüne tayin edildi ve oradan emekliye ayrıldı. Lâkin dinç ve tüvanâ bir zat olduğundan onu çürüğe çıkarmadılar. Bilâkis, Kadıköy ve Üsküdar ve havalisi halk tramvayları meclisi idare azalığında kalafata çektiler.

Abidin Daver'in bütün bu faaliyetleri sırasında ihtisas edindiği nokta denizcilik bahisleridir. Gerçi bazı fena yürekli dedikoducular bir harp vukuunda memlekete ecnebi denizcilik mecmuaları girmezse üstadın derhal pusulayı şaşırıp bu bahiste dümenin idaresini elden kaçırarak şapa oturacağını iddia ederlerse de bunlar haset ve garazdan doğma sözlerdir. Şimdiye kadar «Türk bayrağına hürmet» mevzuunda 1369875 ve Türk donanması hakkında da 4555671 adet makale yazdığı kendi istatistiklerinden anlaşılmıştır. Esasen başka mevzuda da yazı yazmaz.

İtizar — Yazımızın başında müessif bir dizgi yanlışı olmuş ve üstadın soyadı Davar olarak dizilmiştir. Kendisi ne davar, ne çobandır; sadece Daver'dir. düzeltir, özür dileriz.

★

DEMİRAĞ, Turgut — Merhum ve mağfur mühendis ve müteahhitlerimizden Abdurrahman Naci Demirağ'ın oğlu, çok şükür hayatta olan Kuzu Partisi özel başkanı Nuri Demirağ'ın yeğeni ve müstakbel bir çok Demirağ'ın babası Turgut De-

Turgut Demirağ'ın neşeli bir ânı

mirağ 1933 de İstanbulda dünyaya geldi ve Cumhuriyetin onuncu yıl marşındaki:

Demir ağlarla ördük ana yurdu
dört baştan

mısraını ninni gibi dinleyerek büyüdü.

Her zengin aile oğlu gibi Turgut Demirağ da haylı sıkıntılar çekerek büyüdü. Tabii onunki de can sıkıntısı idi. Lâkin akıllı bir çocuk olduğundan derhal bu işe bir çare buldu ve tahsil hayatına atıldı. Bir kaç yabancı dili birden öğrendi. Amerikaya gitti. Tekmil film stüdyolarını dolaşıp sanat akademilerini gezerek rejisörlük tahsil etti.

Memlekete döndükten sonra babasının adını ebedileştirmek üzere A, N ve D harflerini, yani onun adının ilk harflerini alarak bir stüdyo kurdu. Sermayenin ehemmiyetini anlamış olduğu için paraya acımadı. Memlekette ipek Filmin bir türlü muvaffak olamadığı film sanayiini kurmak üzere azimle çalıştı. Eldeki imkânlarla yapılmasına en güç işleri başararak birbirinden acıklı filmler yarattı. A N D Film; çabucak milli hayatımızı ifade eden eserlerin alâmeti fârikası haline geldi. İyi niyet, yılmak bilmez bir azimle çalışan genç Demirağ hâlâ yurdumuzda esaslı filmler yapabileceğine inanmak tadır.

★

DEMİROĞLU, Tevfik — İstanbul defterdarlığı muhasebe müdürü Yani, devlet bütçesinin İstanbula ait bütün masarifine vâziul'imza, binaenaleyh memur takımının velinimetidir. Demir gibi bir salâbeti ahlâkiye ve diniyesi vardır. Hiç bir cuma namazını kazaya uğratmaz. Diyanet işleri Reisi olacak adamdır ama, neylersiniz Van ilinin müstakbel yüksek temsilciliğini temenni edenler daha galip gelecek de İstanbul kendisinden mahrum kalacak dive korkulur.

Demiroğlu, vicdanından başka hiç bir kuvvet önünde eğilmemiştir. Bu itibarla onda herhangi bir temayül bulunamaz. Dosdoğru adamdır. Ancak hayatı maneviyei fâikaya temayül eder Hak Tealâ da onun bu mazhariyetine mükâfaten kendisini bir yüksek adam haline koymağa azmetmiş ve işe boyunu vükseltmekten başlamıştır.

Tevfik Demiroğlu, Ziya Paşanın:

Peşe, tevfik-ı Hudâ ile eder
kal'-i cibâl

sözüne uygun olarak, tavilülkaame, zeifülbünye, esmerüllevin bir zat olduğu halde koskoca muhasebe cihazını dakik bir makine intizamile tıkır tıkır işletmiş ve Gelir Vergisi nazariyatını gayet sade bir şekilde tatbike koymağa ve herkese öğretmeğe muvaffak olmuştur. Maliye ilminin gavamızına vâkıf ve mertlikle müteradiftir.

Tevfik Demiroğlu viyolonsele çalışıyor

Sıhhatine fevkalâde itina gösterdiği (Allah ömürler versin) bir kerimesi vardır. Ayrıca musikiye vukufu, alatukaya muhabbeti ve alafrangaya nefreti meşhurdur. Buna rağmen boş saniyelerinde viyolonsel çalmaktan büyük zevk aldığı söylenir.

★

Muammer Doğruyol burnunun kalıbını aldırırken

DOĞRUYOL, Muammer — Özel tanıdıklardandır. Suşehrinin sulak bir köşesinde dosdoğru boy atmış ve zekâsı sayesinde her sene iki sınıf atlayarak yirmi beş yaşına doğru liseyi bitirmiş, Allah vergisi istidadı sayesinde Hukuk Fakültesine intisap etmiştir.

Doğruyol, doğru yoldan ziyade keçi yollarını tercih eder. Derebeyi ruhlu bir Anadolu çocuğu olduğu için inkılâpları benimsemekte biraz geç kalmıştır. Göreneğe uyarak şimdilik sadece çalışmaktadır. İstanbul kızlarını beğenmez. İlle su taşıtacağı, çifte koşacağı bir kızla evlenmeyi tercih etmektedir. Bu müstakbel avukat, istikbaldeki muvaffakıyetlerini şimdiden garanti altına almak üzere nasılsa fazlaca uzamış burnunu bir güzellik akademisinde traş ettirmitir.

Kumar oynatanlar arasında:

— İki ayda 3000 paket iskambil kâğıdı satılmış..
— Desene Kızılay'a çalışmışız!

Meyva zamanı!

AZAR

Hanımefendi, manavda portakal beğenirken köpeği elmaları yalamaya başlamıştı. Manav kızgın kızg bakınca hanımefendi de o tarafa atfı nazar lûtfunda bulundular ve ûfinolarını paylâdılar:

— Ne yapıyorûsûun, Pomponi! Çekil bakayım! O elmalar yıkaûnmamıûş!

TEŞVİK

Ameliyat olmaya karar veremiyen hasta, doktora sordu:

— Çok ıztırap çekecek miyim acaba?

— Hayır, siz çekmezsiniz. Fakat benim çekeceğnm muhakkak.

— Neden?

— Zira bu ameliyatta kurtuluş ümidi yüzde ikidir...

BALLI

Leylâ ile Neclâ Süheylânın

Leylâ ile Neclâ Süheylânın kocasından boşanmasını konuşuyorlardı:

— Demek bir iki ay mesut olacaklar.

— Neden?

— Öyle ya, evenme gibi boşanmanın da balayı vardır...

OLAĞAN

Bir meraklı, Dr. Hilmi Ülgene sordu:

— İnsanın deli olduğu halde farkına varmadığı olur mu hiç?

Doktor:

— Olur, dedi. Eğer evli ise.

Maksud ü murâd Çamlıbelden Evsâf - ı hamide - i Ozan'dır !

Aşüfte vü bîkarâar gönlüm Bâziçe-i intizâar gönlüm
Ahır yine inkisâr gönlüm Haktan sana genc-i şâygândır

★

Gam mülküne pâdşâah sensin Gencîne-i âh ü vâah sensin
Volkanlara şâhrâah sensin Yandır bizi âteşinde yandır

★

Farûûk olunca âteş-efrûz Yaksın bizi berk-ı hanümansûz
Her gün onun ateşiyle nev'-ûz Her zerrede sûreti ıyandır

★

Şevk ile gelince yâde ol fem Afâk-ı hayâle sardı matem
Göklerde makaam tuttuğum dem Üftâdesi olduğum zamandır

★

Gözler dikilince yâl ü bâle Etrafına oldu câân hâle
Almaz hele bînevâyı kaale Bilmem kime vaslı râyegândır

★

Her nüktesi gûş-i câne mengûş Her fıkrası levhi dilde menkuş
Bir harfi kılursa cânı bîhuş Bir taze nevası kuut-ı candır

★

İklîm-i sühande mir-i mîran İnşâda şehenşeh-i debîran
Hakkiyle beyan eder ki pîran Fermandih-i kişver-i beyandır

★

Geldikte o yâr-i gaar yâda Birden görünür Kerîmzâde
Hoş-ser yıkılırsa elde bâde Farûûk başında sâyebandır

★

Haklarsa Ünal'ı, pehlevanı Doktorla çıkartıyor ziyanı
Oğmekte bir öyle kahramanı Emmiyle Potoğlu yekzebandır

★

Birden dile geldi dildeki râz Hasretle beyâna kıldım âgaaz
Bir gün denilir ki ey şeh-i nâz Hüsnü'yle Mükerrem'in Yamandır Küfrî

Yolcu Yolunda Gerek!

Söylendiğine göre, İzmirde bir kumarbaz yakalanmış. Bir de bakmışlar ki cebinde «Büyük Doğu!» Sabık şairin izinde yürüdüğü anlaşılan bu sanat hayranı, anlaşılan sanatın kumarla ilgili cihetine hayran...

Eh... Bundan sonra kumarhaneleri basacak olan zabıta memurlarına kolaylık sağlandı demektir: Mahut mecmuanın izini kollamak... Nerede bir Büyük Doğu görürlerse bir baskın, tamam... Fişler, paralar; elle konulmuş gibi ele geçecek.

Tevekkeli yolcu yolunda gerek dememişler!.

— Bu sene nerede yazlıyacaksın?

— Bu gidişle sadece ayazlıyacağım galiba!

Nasıl Geçinirsiniz?

Çizen: Ramiz

Çömez — Nasıl geçinirsiniz?
Partili — Beleşten!

Çömez — Nasıl geçinirsiniz?
Şoför — Kazıklıyarak!

Çömez — Nasıl geçinirsiniz?
Tüccar — Farkında olmadan!

Çömez — Nasıl geçinirsiniz?
Eski emekli — Bizimkine geçinmek denmez ki evlât!

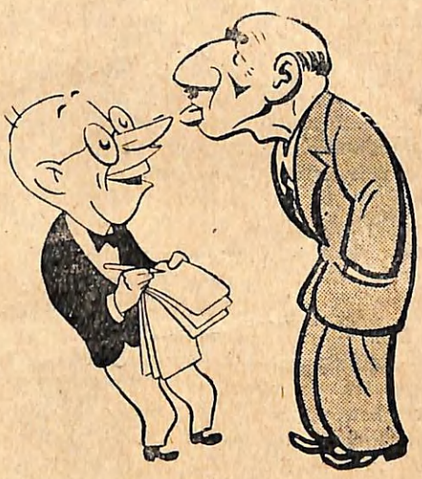

Çömez — Nasıl geçinirsiniz?
Memur — Havayla..

Çömez — Nasıl geçinirsiniz?
Yeni emekli — Devlete millete dua ederek..

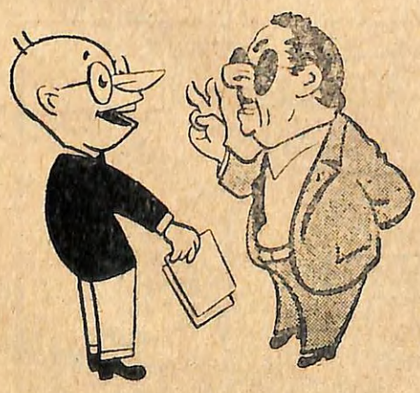

Çömez — Nasıl geçinirsiniz?
Diplomat — Hoş geçinirim.

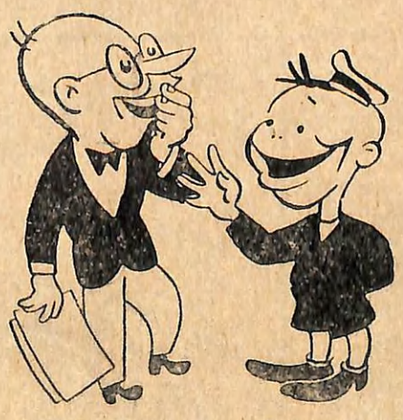

Çömez — Nasıl geçinirsiniz?
Talebe — Zengin bir dul buldum ağabey, geçinip gidiyoruz!

Çömez — Nasıl geçinirsiniz?
Kadın — Ayol onu benimle geçinenlere sor!

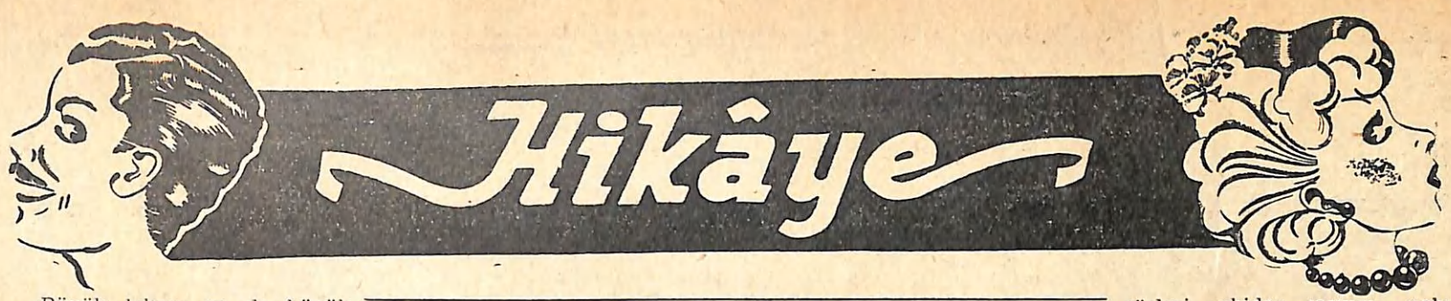

Dalavereli Bir İş!

Yazan: VİR GÜL

«Büyük lokma ye de büyük söyleme.» derler. Ferhat o zamanlar herhalde pek züğürt olduğundan büyük lokma yiyemiyordu ki büyük söylemiş: «Ben dünyada evlenmem!» demişti.

Biz kendisiyle alay etmiş: «Görürüz!» demiştik.

O da, kaşlarını çatarak; kat'i ve azimkâr bir halle: «Görürsünüz!» diye tekrar etmişti.

Senesini bulmadan, bizim Ferhat, hiç de şirin olmayan bir kızla evlendi.

Nikâhına gittik, düğününde bulunduk. Fakat tabii bu merasimlerde oğlanı bir kenara çekip de: «Nasıl oldu bu iş?» diye soramadık.

Lâkin, merak da etmiyor değildik hani yani! «Dünyada evlenmem!» diyen bizim delikanlı nasıl olmuştu da...

Nihayet evlilik ipini biraz gevşetip arada sırada kahveye çıkmak müsaadesini bulduğu bir akşam, bu işin hikâyesini kendi ağzından dinledik.

★

— «İşsizlik canıma tak demişti. Ne olursa olsun bir iş bulmak ve az, fakat devamlı bir maaş sahibi olmak istiyordum. Kimisi: «Sular idaresinde iş var.» dedi, gittim: Akan sular kurudu! Kimisi: «Elektrik idaresinden adam arıyorlarmış.» dedi; ben gidince cereyan kesildi!

Avukat yanında kâtipliğe razı oldum; nutkum tutuldu; ifadei meram edemedim. Mağaza tezgâhtarlığı hiç yapamazdım: Kendimi satamadıktan kelli, nerede kaldı başka malları satacağım!

Hulâsa, her ne iş olursa olsun kabul etmeye razı olunca önümdeki bütün kapıları kapalı buldum.

Bir gün, bu sukutu hayal ve inkisarı ümit içinde serseriyane dolaşırken karşıma eski ahbaplardan biri çıktı.

— «Ne iştesin?» diye sordu.

— «Boştayım» dedim.

— «Dalavereden anlar mısın?»

— «Biraz.»

— «O kadarı kâfi. Bak anlatayım: Bu şirket, masrafını çok gösterip kazanç vergisini az vermek istiyor. Bu maksatla geniş bir kadro kurdu. Müşavirler, mütehassıslar, teknisyenler... gırla! hepsini buldular. Yalnız hukuk müşavirliği kaldı. Çünkü haktan, hukuktan anlıyanlar böyle dalavereli işlere girmiyorlar»

Bu hesap işine yine pek aklım ermemişti ama, «üç yüz lira» sözü anlaşılamıyacak kadar mug lâk, reddedilecek kadar cüz'i bir şey değildi.

— «Kabul!» dedim.

Koluma girdi. Kalktık, gittik. Müdür yusyuvarlak bir adamdı. Ağzındaki uzun yaprak sigarası, kardan adamların suratına burun diye sokulan havucu andırıyordu.

Arkadaş beni ona takdim etti, onu bana tanıttı. Adam elini verdi, ben de verdim. El sıkıştık.

— «Otur oğlum» dedi.

Oturdum, konuştuk. Mutabık kaldık.

İkinci gün müdür bey beni karşısına çekti:

— «Bizim işlerde dürüstlük ve ahlâk her şeyden evvel gelir» diyordu.

— «Oyledir, efendim» dedim ama, içimden de güldüm.

O bu minval üzere anlattı, anlattı. Bana uzun bir ahlâk dersi verdi. Kavuk sallayışımdan herhalde memnun kalmıştı.

Üçüncü gün beni yine yanına çağırdı. Ahlâkî durumumu anlamak ister gibi; bana bir takım sualler sordu:

— «Sokakta para bulsan ne yaparsın?»

— «Götürür karakola teslim ederim, efendim.»

— «Aferin oğlum. İşte böyle olmalı. Sana bir şey daha soracağım...»

Kendisinin ne tıynette adam olduğunu biliyordum ya, içimden: «İstediği kadar sorsun, hoşuna gidecek şekilde cevap vermekte hiç tereddüt etmem» diyordum. Çünkü sonunda üç yüz lira maaşlı bir iş vardı!

— «Farzet ki bir çapkınlık ânın geldi, gençlik heyecanına kapıldın, bir kızla aranda macera geçti ve kendisini alacağına dair söz verdin. Ne yaparsın?»

— «Sözümü tutarım ve o kızla evlenirim, efendim!» dedim.

Müdür bey bir «aferin!» daha bastırdı...

Tam bu sırada yandaki bir kapı açıldı, içeri uzun boylu, esmer, sıska bir kız girdi. Ya gözleri sahiden şaşıyor, yahut da heyecandan şaşılaşmıştı. Bir müdüre, bir bana baktı. Sonra:

— «İşte bu adam, baba!» diye haykırarak üzerime yürüdü.

Babası: «Dur, kızım, kendine hâkim ol» diye kalkıp onu bileğinden yakaladı. Karşıma oturttu.

Sonra bana döndü:

— «Kızımla tanışıyorsunuz, tabii?»

— «Hayır!» diyemezdim. Çünkü o takdirde sözünden dönen bir alçak seviyesine inecektim. Nasıl bir tuzağa düşürüldüğümü artık anlamıştım.

— «Tabii» dedim.

— «Demin sorduğum suale verdiğiniz cevapta samimiydiniz sanırım?»

Ona da: «Tabii, efendim» diye cevap verdim.

— «Yani, kızımla sizi artık nişanlı sayabilirim, değil mi?»

— «Evet, efendim.»

Bu cevabım üzerine kızın ağzı kulaklarına vardı. Babası da altın azı dişlerini göstermek fırsatını bulmuştu.

Hasnâ ile bu suretle nişanlandık ve yine bu suretle evlendik!»

★

Ferhat hikâyesini bitirince sordum:

— «Peki pişman değil misin?»

Gülümseyerek cevap verdi:

— «Neye pişman olayım! Şimdi maaşım yedi yüz elli lira oldu. Elime dört yüz liraya yakın para geçiyor! Peder beyin evinde içgüveysiyim. Ekmek elden, su gölden. Karının cep harçlığı babasından. Bana da dört yüz lira yetiyor da artıyor bile, birader!»

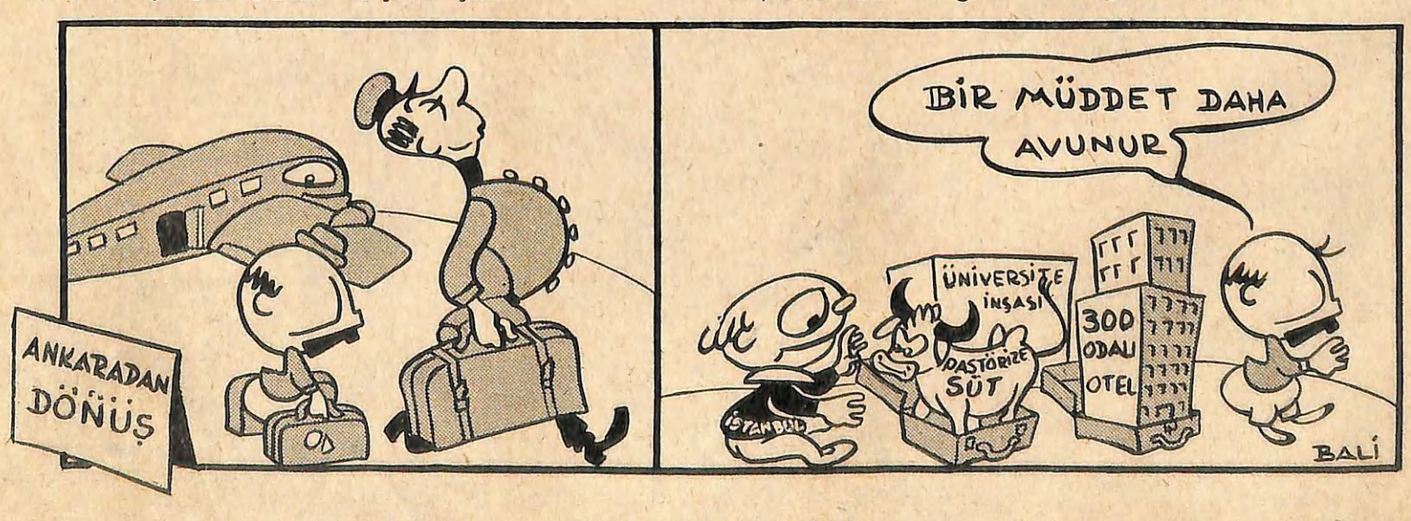

Küçük Valinin Maceraları!

FIKRALAR

TILSIM

Kadın delikanlıyı, lâf attı; diye polise şikâyet etmişti. Karakolluk oldular.

Komiser sordu:

— Bu bayana lâf atmışsın, doğru mu?

Delikanlı kendini müdafaaya başladı:

— Yanlışlık oldu, komiser bey. Bir arkadaşımın kız kardeşi sandım da konuşmak istedim. Kızı tanımıyordum. Yalnız, son derece güzel, endamlı, vücudu ve bacakları biçimli bir kız olarak tarif ettiklerini işitmiştim. Ona benzettim de...

Bu tarif karşısında kadın dâvasından vazgeçti.

TEHLİKE!

Yazdığı romanı Nurullah Ataca okuyan delikanlı sordu:

— Bunu nasıl neşretsem istadım? Ne tavsiye edersiniz?

Üstad cevap verdi:

— Takma bir adla!

YANLIŞ!

İki arkadaş arasında işitilmiştir:

— Dün yanında güzel bir kadınla gidiyordun. Kimdi o?

— Yanlışın var; azizim. Benzetmiş olacaksın. Dün ben karımla beraberdim.

PERŞEMBENİN GELİŞİ

İhtiyar, kendisini ziyarete gelen ahbabı dokora sordu:

— Benim hasa olduğumu nereden anladın?

Dokor cevap verdi:

— Oğlunu gördüm. Kendine bir kat elbise ısmarlıyordu.

MÜSAİT ZEMİN

Tramvay hovardası işi biraz ileri vardırmıştı.

Kadın dirsek çevirerek:

— Rahat durmaz mısınız? diye sordu.

Delikanlı cevap verdi:

— Tramvay burası, hemşirehanım. Rahat durmanın imkânı var mı?

PANZEHİR

Mustafendi Mahmut Beye sordu:

— Karınla kavga ettiğin zaman ne yapıyorsun?

— Dört karı almaktan bahsedenlerin haline gülüp derdimi unutuyorum.

NE MÜNASEBET!

Nazmi Acarı ziyarete gelen arkadaşı kapının üzerinde anahtarı bulmuştu.

— Bu ne dalgınlık! dedi. Anahtarı kapının üzerinde unutmuşsun!

Nazmi Acar:

— Dalgın falan değilim! dedi. Biliyorum. Kapıyı açtıktan sonra bıraktım. Açmadan bırak saydım o zaman bana dalgın demeye hakkın olurdu!

BAK HELE!

Kadın sordu:

— Göçmen piyangosunda bü yük ikramiyeyi kazansan yine benimle evlenmek ister miydin?

— Hayır.

— Bak hele! Neden?

— O zaman sen benimle evlenmek isterdin de ondan.

KAYNAR!

Zıt Kardeşlerin Osman Vahdet Gültekin misafir gitmişti. Ev sahibi ona çay ve bisküvi ikram ediyordu.

Osman bir hayli atıştırdıktan sonra Vahdet Gültekin tekrar tabağı uzattı:

— Buyursana?

— Teşekkür ederim. Yedim, kâfi.

Israr etti:

— Al, al, canım. Yirmi tane yedikten sonra bir tane daha yemişsin, kim farkedecek!

HAK

İki yeni evli arkadaş konuşuyorlardı:

— Haksız olduğun zaman karından af diliyor musun?

— Hayır. Benim haksız olduğum zaman yoktur. Fakat, bilâkis, haklı olduğum için af dilemek zorunda kalıyorum.

YAŞA BASMAZ!

Mahkemede hâkim şahide sordu:

— Doğum tarihiniz, hanım?

Hanım boynunu büktü:

— Bilmiyorum, efendim.

— Bilmiyor musunuz?

— Evet, efendim. Doğduğum zaman çok küçüktüm, hatırlıya mıyorum.

SİGORTALI

Sigorta komüsyoncusu, tanıdıklarından birine belki yüzüncü defa tekrar müracaat etti:

— Bak; artık evlendin de.. Senin muhakkak sigorta olman lâzım...

Yeni evli derhal cevabı yapıştırdı:t

— Yo, yoo; merak etme! Karım o kadar tehlikeli değil!

NE YAZIK!

İki ayyaş konuşuyordu:

— Haberin var mı? Bizim Mahmut, meyhanenin önünde düşüp ölmüş.

— Vah vah! Meyhaneye girerken mi, çıkarken mi acaba?

— Girerken.

— Yazık!

YAVUZ HIRSIZ

Çapkınlığı ve serseriliği ile tanınmış bir genç, şehrin en zengin ve muteber ailelerinden birinin kızına talip olmuştu.

Kızın babası:

— Siz! Benim kızımla evlenmek isiyorsunuz, öyle mi? diye sordu. Bu ne cesaret!

Delikanlı pişkindi:

— Merak etmeyin; dedi. Kızınızı gayet iyi tanıyorum. Buna rağmen, kendisile evlenmeye razıyım!

DARISI BAŞINA!

Kızıl polis Sofyada bir dilenciye sordu:

— Ne söylenip duruyorsun böyle?

— Dua ediyorum, yoldaş.

— Ne diye?

— Rusyanın hayrına.

— Senin dualarına ihtiyacımız yok bizim! İhtimal sen vaktiyle Almanya için de dua etmiştin.

— Ettim, yoldaş.

— Buna rağmen Almanya yıkıldı.

Dilenci güldü:

— İşte ben de onun için şimdi Rusyaya dua ediyorum ya...

. . . NE ANLAR!

Uzun müddettir Amerikalılar arasında bulunan bir Rusa, Amerikalı ahbaplarından biri sordu:

— Demokrasinin ne kadar güzel bir idare olduğunu herhalde artık öğrendiniz, değil mi?

Rus başını salladı:

— Eve, evet! Çok iyi öğrendim ve demokrasiyi o kadar benimsedim ki bu hususta benim gibi düşünmiyenlerin tecrit kampına atılmasına taraftarım...

PEŞİN

Yeni hizmetçi, hanıma sordu:

— Haftada bir akşam nişanlım beni görmeye gelebilir mi?

— Nişanlın kim?

— Bilmiyorum. Bu mahalleye daha yeni geldim.

HEYRET

Leylâ ile Neclâ Süheylâ'yı çekiştiriyorlardı:

— Yalnız iyi bir tarafı var: Kendisinden aşağı kimselere karşı pek müşfik davranıyor.

— Allah Allah! Bu gibileri nasıl bulabiliyor acaba?

MESLEK SIRRI

Musluğu tamire gelmiş olan usta; çırağına sordu:

— Bütün âletleri getirdin mi?

— Evet, usta.

Ustası kızdı:

— Defol, buradan! Senin gibi akılsız çırağa ihtiyacım yok!

UGURSUZLUK

Hanım, yeni hizmetçisine tenbihatta bulunuyordu:

— Sofrada misafirlerin tabağını soldan almalı, yemeği sağdan koymalıdır.

Hizmetçi kız alylı alaylı güldü:

— Ya, demek siz böyle saçma şeylere inanırsınız ha!.

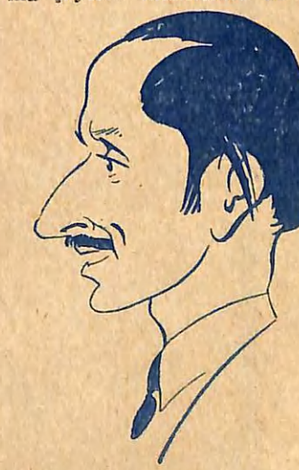

REKOR

Bir arkadaşı:

— Dün yirmi beş kilometre yol yürüdüm, diye atıyordu.

Ağrı milletvekili Kasım Küfrevi:

— Bunu ben de yaparım! dedi.

Arkadaşı sordu:

— Bu kadar yol yürüyebilir misin?

Küfrevî cevap verdi:

— Hayır ama, bu kadar atabilirim.

Mizah

Kadın değil mi? Herkesin dalına biner!